

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213209940
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8213209940.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Jany Jančíkovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Alena Zadáková, advokátka, Kováčska 32, 040 01 Košice – mestská časť Staré Mesto, IČO: 17072760, proti žalovaným: 1./ A. E., F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. I. XXX, právne zastúpená: JUDr. Vladimír Poch, advokát, Hviezdoslavova 3, 080 01 Bardejov, IČO: 37936417, 2./ A. D., bytom J. H. XXX/X, XXX XX K., 3./ A. J., nar. X.X.XXXX, bytom L. X, XXX XX M., 4./ E. N., bytom L. XX, XXX XX M., 5./ N. O., bytom P. XXX, XXX XX Q., 6./ N. K., nar. X.X.XXXX, bytom X. N. M. R. XXX, XXX XX K., 7./ A. M., bytom H. XXX XX I. XX, 8./ A. C., bytom XXX XX H. I. XXX, 9./ N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom S. K. XXX/XX, XXX XX K., 10./ J. Q., bytom Q. XX, XXX XX K., 11./ T. M., nar. X.X.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX N. C. M., 12./ A. D., nar. XX.X.XXXX, bytom I. U. XXX/XX, XXX XX M., 13./ J. B., nar. XX.X.XXXX, bytom D. I. XXX, XXX XX N. U., I. F., 14./ O. V., bytom W. V. X, XXX XX D., 15./ N. D., V. V. N., zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 17335345, 16./ X. D., na neznámom mieste, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 17335345, 17./ J. D., na neznámom mieste, zastúpený Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 17335345, 18./ Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 15 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 17335345, 19./ N. D., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX H. I. XX, 20./ A. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Čsl. A. XXX/X, XXX XX K., 21./ A. D., F. D., nar. X.X.XXXX, bytom Komenského 558/19, 085 01 Bardejov, 22./ Obec Šarišské Čierne, 086 37 Šarišské Čierne 81, IČO: 00322636, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 5C/268/2013-317 zo dňa 29.3.2019 v spojení s doplniacím rozsudkom 5C/268/2013-434 zo dňa 25.3.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacím rozsudkom v jeho napadnutej časti výroku II., ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výroku III., ktorým rozhodol o trovách konania medzi právny predchodcom žalovanej v 1. rade a žalobkyňou.

Žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným ich náhradu nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozhodol takto:

„I. Konanie voči žalovaným v 15., 16., 17. a 18. rade z a s t a v u j e .

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému v 1. rade p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Medzi žalovanými v 2. až 14. rade a v 19. až 22. rade a žalobkyňou n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.“

Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 25.3.2021 súd rozhodol takto:

„Rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 29.03.2019 č.k. 5C/268/2013-317 d o p í ň a o výrok:

V. Medzi žalobkyňou a žalovanými v 15., 16., 17. a 18. rade n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 11.12.2013 domáha voči žalovaným v 1. až 17. rade určenia, že nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PKV č. XXX ako parc. EN XXX a XXX, t.č. ako parcela registra C parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 142 m² zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. H. I. patria do dedičstva po A. D., F. M., zomrelej X.X.XXXX v 1 k celku a do dedičstva po J. B. zomrelom XX.X.XXXX. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalovaný v 1. rade je zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľnosti k. ú. H. I. na LV č. XXX ako parc. registra C č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 142 m², pričom ako titul nadobudnutia je zapísaný rozsudok OS Bardejov 5C/585/2000, ktorý zápis nie je správny. Uvedený rozsudok sa totiž týka pôvodného návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, že táto patrí do jej výlučného vlastníctva. Súd návrh zamietol, a to z toho dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem, pretože predmetné nehnuteľnosti ona nezdedila v celosti, čo je aj zrejmé z prejednaných dedičských rozhodnutí, avšak rovnako bol zamietnutý aj protinávrh žalovaného v 1. rade. V rámci vyššie uvedeného súdneho konania však prebehlo aj znalecké dokazovanie a bol vypracovaný znalecký posudok T. O. Y., č. X/XXXX zo dňa 12.08.2005, z ktorého záveru je jednoznačne zrejmé, že sporná parcela č. XXXX/X bola vytvorená z pôvodných PK parcel č. XXX, XXX zapísaných v PKV č. XXX a z časti z neknihovaných pozemkov, a to o výmere 28 m². Jednoznačne predmetná parcela nemohla byť vytvorená z mpč. č. XXX zapísanej v PKV č. XX, od ktorej si žalovaný v 1. rade odvíja svoje vlastnícke právo. Z uvedeného je teda zrejmé, že predmetná parcela bola pôvodne zapísaná v PKV č. XXX, k. ú. H. I.. Pre úplnosť je treba uviesť, že PKV č. XXX bola vytvorená odčlenením z PKV č. XXX, a to v r. 1963 a PKV č. XXX bola odpísaná v r. 1943 z pôvodnej PKV č. XX.

Žalovaní v 2., 3., 4., 5., 9., 13., 14., 19., 20. a 21. rade doručili súdu písomné podania, v ktorých so žalobou žalobkyne súhlasili.

Slovenský pozemkový fond, konajúci za žalovaných v 15., 16. a 17. rade ako nezistených vlastníkov, vo svojom písomnom podaní k žalobe zo dňa 17.7.2017 namietal pasívnu legitimáciu týchto žalovaných, keďže má za to, že nejde o nezistených vlastníkov. Poukázal na to, že časť parcely reg. C KN č. XXXX/X, kat. úz. H. I. pozostáva aj z neknihovaného pozemku o výmere 28 m², ktorý je majetkom štátu, pričom štát nie je označený ako strana sporu. Zároveň namietal nepreukázanie veľkosti podielu v 1 k celku k predmetným nehnuteľnostiam po A. D., F. M., nakoľko žalobkyňa na základe dedičského rozhodnutia zdedila okrem iného aj mpč. XXX a mpč. XXX (obidva zapísané v PKV č. XXX) v podiele neurčitom.

Ostatní žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadрили.

Aplikujúc ust. § 144, § 145, § 146 CSP súd prvej inštancie konanie voči žalovaným v 15. až 18. rade zastavil.

Následne aplikujúc ust. § 137, § 470 ods. 1, 2 CSP a § 123, § 124, § 126 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (do 30.6.2016) domáha určenia, že nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PKV č. XXX ako parc. EN XXX a XXX, t.č. ako parcela registra C parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 142 m² zapísanej na LV č. XXX, kat. úz. H. I. patria do dedičstva po A. D., F. M., zomrelej X.X.XXXX v 1 k celku a do dedičstva po J. B. zomrelom XX.X.XXXX v 1 k celku a tým teda určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. V zmysle prechodného ustanovenia § 470 Civilného sporového poriadku sa aj na konanie začaté pred účinnosťou nového procesného predpisu použije tento nový zákon. Podľa § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku sa žalobou možno domáhať určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Zároveň súd poukazuje, že aj podľa Občianskeho súdneho poriadku bolo možné návrhom na začatie konania uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem /§ 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku/.

Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 18.10.2018 (odsek 6.2 odôvodnenia) naliehavý právny záujem na požadovanom určení odôvodňovala tým, že zápis v katastri nehnuteľností nezodpovedá skutočnosti, keďže žalovaný v 1. rade a ani jeho právni predchodcovia nikdy neboli vlastníkmi predmetných parciel. Zároveň dôvodila, že aj keď dedičsky dochádzalo k prededeniu jednotlivých parciel, tak na základe týchto dedičských rozhodnutí nie je možné vykonať zmenu vlastníckeho práva.

Súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného predpokladu na vyhovie určovacej žalobe podľa § 137 písm. c) CSP skúmal, či u žalobkyne bol preukázaný naliehavý právny záujem na podanej určovacej žalobe a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení preukázaný nebol. Je potrebné uviesť, že žalobkyňa sa podanou žalobou v zásade domáha určenia, že nehnuteľnosti pôvodne zapísané v PKV č. XXX ako parc. EN XXX a XXX, kat. úz. H. I. patria do dedičstva po A. D., F. M., zomrelej X.X.XXXX a do dedičstva po J. B., zomrelom XX.X.XXXX.

V tejto súvislosti je potrebné všeobecne uviesť, že v konaní o takejto žalobe ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Požadované určenie sa tu vzťahuje ku dňu smrti poručiteľa a okolnosti, ktoré nastali po tomto dni, nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu. Treba dodať, že ak súd vyhovie žalobe požadujúcej uvedené určenie a vec je následne prejednaná v konaní o dedičstve ako majetok poručiteľa, nepotvrzuje rozhodnutie o dedičstve (osvedčenie o dedičstve), že dedič je v súčasnosti vlastníkom veci. Po smrti poručiteľa môžu vo všeobecnosti nastať právne skutočnosti, s ktorými právny poriadok spája vznik vlastníctva niekoho iného (napríklad vydržaním); v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiteľa v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie) skutočnosti právne bezvýznamné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 16.12.2010, sp. zn. 3 Cdo 154/2010).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prípade vyhovie určovacej žalobe žalobkyne, by po určení súdom, že parcely EN XXX A. XXX zapísané v PKV č. XXX patria do dedičstva po A. D., F. M. a do dedičstva po J. B., prebehli po týchto poručiťoch dodatočné dedičské konania, v ktorých by sa predmetné parcely ako dedičstvo prejednali. K tomu súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obe parcely EN XXX A. XXX zapísané v PKV č. XXX boli ako dedičstvo prejednané v dedičských konaniach a to tak po A. D., F. M. sp. zn. D 604/91 (odsek 18 odôvodnenia) ako aj po J. B. sp. zn. D 209/76 (odsek 17 odôvodnenia). Z uvedeného teda plynie záver, že ak by súd žalobe žalobkyne o určenie vyhovel a následne by začalo dodatočné konanie o dedičstve ohľadne predmetných parciel, tak tieto dodatočné dedičské konania by musel súd zastaviť pre prekážku rozsúdenej veci (res iudicata), keďže predmetom dedičského konania po A. D., F. M. a po J. B. by bolo dedičstvo (t. j. parcely), ktoré už boli predmetom dedičských konaní vedených po týchto poručiťoch pod sp. zn. D 209/76 a sp. zn. D 604/91.

Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2009 sp. zn. 5Cdo/120/2009 súd prvej inštancie uviedol, že z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že prekážka veci

právoplatne rozhodnutej nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. V prípade dodatočného konania o dedičstve ohľadne parcel EN XXX A. XXX zapísaných v PKV č. XXX by sa jednalo o ten istý predmet konania ako v dedičských konaniach vedených pod sp. zn. D 209/76 a sp. zn. D 604/91 a zároveň by sa konanie týkalo tých istých účastníkov konania, resp. ich právnych nástupcov. Súd má za to, že o prekážku veci právoplatne rozhodnutej sa jedná aj napriek tomu, že v rozhodnutiach vydaných v dedičských konaniach pod sp. zn. D 209/76 a sp. zn. D 604/91 nie je konštatované, že po každom z poručiteľov sa dedí podiel v 1 k celku na predmetných parcelách. Uvedený záver vyplýva z vyššie citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorý okrem iného uviedol, že prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne. Teda z dôvodu prekážky veci právoplatne rozhodnutej by súd musel zastaviť dodatočne konanie o dedičstve predmetom ktorých by boli parcely EN XXX A. XXX zapísané v PKV č. XXX a to po A. D., F. M. a J. B. každý v podiele 1 k celku a to napriek tomu, že v pôvodnom konaní po A. D., F. M. pod sp. zn. D 604/91 je uvedený podiel neurčitý na predmetných parcelách a po J. B. pod sp. zn. D 209/76 podiel B1/r.š. Rozhodujúce je, že v predmetných dedičských konaniach bol predmetom dedenia aj spoluvlastnícky podiel na parcelách EN XXX A. XXX zapísaných na PKV č. XXX a to tak po A. D., F. M. ako aj J. B.. Ak by aj v pôvodných dedičských konaniach bol nesprávne alebo neúplne označený spoluvlastnícky podiel poručiteľov na parcelách, uvedený nedostatok nie je možné odstrániť tým, že sa tieto spoluvlastnícke podiely poručiteľov na parcelách EN XXX A. XXX opätovne prededia, teda by sa rozhodovalo o veci, ktorá už bola rozhodnutá.

Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že sa nestotožnil s argumentáciou Slovenského pozemkového fondu o prekážke veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata) vo vzťahu ku konaniu vedenému na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/585/2000. Predmetom uvedeného konania bolo určenie vlastníckeho práva k parcele CKN č. XXXX/X, ktorá mala byť vytvorená aj z pôvodných PK parcel č. XXX, XXX zapísaných v PKV č. XXX, avšak predmetné vlastnícke právo si iba voči žalovanému v 1. rade uplatňovala priamo žalobkyňa. Teda nejedná sa o ten istý predmet konania, s tým istým okruhom účastníkov. Súd sa však stotožnil s tvrdením Slovenského pozemkového fondu o špekulatívnom postupe žalobkyne, ktorá po tom, čo v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/585/2000 bola neúspešná ohľadne určenia vlastníckeho práva k novovytvorenej parcele CKN č. XXXX/X, podala na súd novú žalobu o určenie, že parcely EN XXX A. XXX zapísané v PKV č. XXX, z ktorých bola vytvorená parcela CKN č. XXXX/X patria do dedičstva po právnych predchodcoch žalobkyne a to napriek tomu, že tieto parcely boli po týchto predchodcoch žalobkyne prededené. Takýmto návratom späť k stavu v evidencii nehnuteľností do roku 1976, resp. 1991 vo vzťahu k parcelám EN XXX A. XXX zapísaných v PKV č. XXX sa žalobkyňa snažila zvrátiť nasledujúce zápisy do katastra nehnuteľností, ktoré viedli k zaevidovaniu novej CKN parcely č. XXXX/X vytvorenej z pôvodných parcel EN XXX A. XXX a žalovaného v 1. rade ako výlučného vlastníka CKN parcely. Ak žalobkyňa mala za to, že je vlastníčkou parcely CKN č. XXXX/X, keďže ona, resp. jej právny predchodcovia boli vlastníkmi pôvodných EN XXX a XXX zapísaných v PKV č. XXX, mala uvedené tvrdenie preukázať unesením dôkazného bremena v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/585/2000. Žaloba podaná v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/585/2000 bola podľa názoru súdu vhodným procesným nástrojom na ochranu práv žalobkyne, ktorou by dosiahla odstránenie spornosti práva.

Súd má za to, že žalobkyňa v konaní neosvedčila naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže určením súdu, že parcely EN XXX A. XXX zapísané v PKV č. XXX patria do dedičstva po A. D., F. M. a J. B. by vzhľadom na vyššie uvedené dôvody nedosiahla zmenu zapísaných údajov v katastri nehnuteľností. Preto súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol.

Žalobkyňa späťvzatím žaloby voči žalovaným v 15., 16., 17. a 18. rade z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, čím by v zmysle § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP patril týmto žalovaným nárok na náhradu trov konania. Keďže však Slovenský pozemkový fond ako zástupca týchto žalovaných si náhradu trov konania neuplatnil, súd v zmysle vyššie označených zákonných ustanovení náhradu trov konania medzi žalobkyňou a žalovanými v 15. až 18. rade nepriznal.

Keďže žaloba žalobkyne voči ostatným žalovaným bola zamietnutá, v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP týmto žalovaným patrí nárok na náhradu trov konania. V konaní si iba žalovaný v 1.

rade uplatnil nárok na náhradu trov konania a preto mu súd voči žalobkyni v zmysle vyššie označených zákonných ustanovení priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaní v 2. až 14. a v 19. až 22. rade si náhradu trov konania neuplatnili, preto súd náhradu trov konania medzi žalobkyňou a týmito žalovanými nepriznal.

V odôvodnení dopĺňacieho rozsudku súd prvej inštancie odkázal na ods. 45. odôvodnenia rozsudku zo dňa 29.3.2019, resp. ods. 9. s poukazom na ust. § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP uviedol, že zástupca týchto žalovaných (Slovenský pozemkový fond) si náhradu trov konania neuplatnil, preto týmto žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku čo do časti II. a III. podala žalobkyňa včas odvolanie, ktoré odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, v ktorom uviedla, že s právnym záverom súdu prvej inštancie nemôže súhlasiť a stále zdôrazňuje, že predmetná nehnuteľnosť tak ako vyplýva zo znaleckého posudku T. O. Y., bola vytvorená z pôvodných EN parciel č. XXX A. XXX vedených v PKV č. XXX, ku ktorým nikdy nesvedčilo vlastnícke právo právnomu predchodcovi žalovanej v 1. rade a ani jeho právnym predchodcom, čo je aj jednoznačne zrejme aj zo záveru predmetného znaleckého posudku, ktorý znalecký posudok sa nachádzal v spise OS Bardejov, sp. zn. 5C/585/2000. Rovnako podľa žalobkyne je zrejme, že v súčasnosti predmetné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. H. I., pričom ako titul vlastníckeho práva v prospech R. E. je na predmetnom LV uvedený rozsudok OS 5C/585/2000, ktorý rozsudok rovnako podľa žalobkyne nemôže byť podkladom existencie vlastníckeho práva v prospech žalovanej v 1. rade, pričom v tomto rozsudku sa nejednalo o určenie vlastníckeho práva v prospech právneho predchodcu žalovaného v 1. rade. V zmysle platných ustanovení zákona o katastri nehnuteľnosti nie je možné vykonať zmenu zápisu bez existencie právoplatného dokladu o nadobudnutí vlastníckeho práva, t. j. buď na základe dedičských rozhodnutí alebo rozsudku súdu. Žalobkyňa síce disponuje dedičskými rozhodnutiami po svojich právnych predchodcoch, avšak v dedičských rozhodnutiach boli prejednané ešte parcely podľa PK vložiek a nie podľa LV a teda kataster nemôže vykonať zmenu zápisu vlastníctva na základe týchto dedičských rozhodnutí. Podľa názoru žalobkyne už tieto dôvody zakladajú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti o to viac, že žalovaná v 1. rade nedisponuje žiadnym právne relevantným dokladom o tom, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla do svojho vlastníctva.

V ďalšom žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že z výpovedi žalovaných v 2. až 22 rade vyplýva, že všetci potvrdili, že predmetná nehnuteľnosť patrila vlastnícky vždy rodine B. a že je pravdou, že len otec žalobkyne fakticky túto nehnuteľnosť si neohradil a ponechal ju voľnú pre možnosť ľahšieho sprístupnenia pre ostatných súrodencov, ktorí majú svoje nehnuteľnosti postavené nad touto nehnuteľnosťou. Ani jeden z týchto nemal námietky voči určovacej žalobe.

Ako ďalší dôvod na určenie vlastníckeho práva žalobkyňa vzhľadla v tom, že je prakticky znemožnené aj vykonávanie vlastníckeho práva k rodinnému domu v plnom rozsahu, pretože na tomto pozemku sa nachádza žumpa a ak by bol trvalo obývaný predmetná žumpa by bola zaplnená v priebehu jedného mesiaca a začala by vytekať o okolia, čo samozrejme z hygienického hľadiska nie je prípustné, ale zároveň žiadnymi technickými dostupnými prostriedkami by túto žumpu nedokázala vyčerpať.

Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej v neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.

1 CSP) s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré reálne nezistil (§ 380 ods. 2 CSP) súd prítom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuly a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok je v napadnutom rozsahu vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (k tomu pozri napr. Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP o nesprávnom právnym posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súd pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu v časti žalobkyňou odvolaním napadnutého rozsahu zamietol. Napokon polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru samo o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie žalobkyňou v odvolaní napadnutom zamietavom rozsahu za vecne správny. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobkyne a na zvýraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v tomto smere dopĺňa nasledovné.

V prvom rade je potrebné poukázať na okolnosť, že súd prvej inštancie žalobu proti právnemu predchodcovi žalovanej v 1. rade nezamietol z toho dôvodu, že by právnemu predchodcovi žalovanej v 1. rade svedčilo vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, ale z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení podľa § 137 písm. c) CSP, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po A. a J. B.. V prípade vyhovenia žaloby a určenia, že tieto nehnuteľnosti patria do dedičstva po týchto poručiteľoch, prebehlo by po týchto poručiteľoch dodatočné dedičské konanie, v ktorých by sa predmetné parcely ako dedičstvo prejednali s tým však, že je nepochybné, že obe parcely EN XXX A. XXX zapísané v PK č. XXX boli už prejednané v dedičských konaniach, a to po A. D., sp. zn. D 604/91, ako aj po J. B., sp. zn. D 209/76. Je nepochybné, že súd, resp. súdom poverený notár ako súdny komisár v prípade, ak by začalo takéto dodatočné konanie o dedičstve ohľadom predmetných parciel, takéto dodatočné dedičské konania by musel pre prekážku rozsúdenej veci (res iudicata) zastaviť, kedy predmetom dedičského konania po A. D. a po J. B. by bolo dedičstvo, t. j. parcely, ktoré už boli predmetom iných dedičských konaní po týchto poručiteľoch pod sp. zn. D 209/76 a sp. zn. D 604/1991.

Na tejto skutočnosti nič nemení skutočnosť, že všetci žalovaní okrem právneho predchodcu žalovanej v 1. rade potvrdili, že predmetné nehnuteľnosti patrili vždy do vlastníctva rodiny B.. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 5Cdo/120/2009, podľa ktorého prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak.

Rovnako tak neobstojí ani odvolacia argumentácia žalobkyne, keď táto jednak nijako nepreukázala, že zo žumpy, ktorá slúži na zber odpadových vôd z rodinného domu žalobkyne nie je možné tieto čerpať, keď tvrdenie žalobkyne, že poklop cez ktorý sa žumpa prečerpáva sa nachádza v tesnej blízkosti pri plote, ktorý oplocuje pozemok pod jej domom a v tesnej blízkosti pri spornom pozemku s tým, že táto okolnosť nebola preukázaná ani v konaní vedenom na OS Bardejov pod sp. zn. 5C/585/2000, na ktoré žalobkyňa odkazuje. Navyše žalobkyňa nikdy nepreukázala, dokonca to ani netvrdila, že by sa čo i len raz pokúsila o bezúspešné vyčerpanie tejto žumpy, a toto by jej bolo znemožnené z dôvodu zabránenia prístupu k poklopu cez ktorý sa žumpa vyčerpáva.

Rovnako správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade, keď žalovaná v 1. rade si uplatnila náhradu trov prvoinštančného konania. Preto správne súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tejto úspešnej strane sporu priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá.

Odvolací súd tak nezistil existenciu relevantného dôvodu, ktorými vylučoval, resp. spochybňoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď zo spisu žiadne trovy odvolacieho konania žalovaným nevyplývajú, nakoľko títo nepodali vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne a ani si žalovaní nárok na ich náhradu neuplatnili. Žalobkyňa ako plne neúspešná strana v odvolacom konaní na náhradu trov odvolacieho konania nemá nárok.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).